

Oplysningspligt efter den foreslåede nr. 5 omfatter løn m.v., som en dansk virksomhed udbetaler til ansatte i udlandet, som ikke er skattepligtige i Danmark. Udføres arbejdet i Danmark, er beløbet skattepligtigt A-indkomst og skal indberettes efter nr. 1.

Oplysningspligten efter den foreslåede nr. 6 omfatter principielt samme vederlag, som omfattes af nr. 3. Dog er det efter nr. 6 en betingelse for oplysningspligt, at vederlaget ikke er erhvervet ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Det afgørende er i denne forbindelse, om beløbsmodtageren ville være selvstændig erhvervsdrivende efter danske regler, hvis den pågældende var skattepligtig i Danmark.

Herefter er der ikke oplysningspligt vedrørende en dansk virksomheds udgifter i udlandet til f.eks. restaurationsbesøg, hyrevognskørsel eller vederlag til f.eks. selvstændige håndværkere. Derimod vil der efter nr. 6 være oplysningspligt vedrørende vederlag til udenlandske fotomodeller, kunstnere, foredragsholdere, forfattere, komponister, konsulenter, tolke, fotografer, designere, sportsudøvere m.v., der ikke er selvstændige erhvervsdrivende.

Formålet med ændringsforslaget er at styrke de danske muligheder for at udveksle skattemæssige oplysninger med lande, som Danmark har indgået udvekslingsaftale med. Endvidere forbedres ligningsmyndighedernes muligheder for at kontrollere, om skattepligt i Danmark er indtrådt eller ophørt.

Til nr. 2

Som en konsekvens af den foreslåede udvidelse af oplysningspligten foreslås det, at ministerens kompetence til at lempe oplysningspligten ligeledes udvides.

Fritagelse for oplysningspligt kan f.eks. tænkes, hvis løn eller andet vederlag, der udbetales til udenlandske modtagere i udlandet, efter fremmed lovgivning skal oplyses til skattevæsenet i modtagerens hjemland.

Endvidere er der foretaget en redaktionel ændring, idet der generelt henvises til stk. 2.

Herefter kan der fastsættes regler om, hvilke oplysninger der ud over navn og adresse skal afgives om modtagere, der ikke har CPR-nr.

Ændringsforslaget forventes kun at få ubetydelige administrative konsekvenser og må antages at give en lille provenuegevinst.

Til nr. 3

For at lette administrationen skal oplysning om ovennævnte konto m.v. med tilhørende bilag kun efter anmodning fremsendes til skattemyndighederne, men ved teksten i ændringsforslaget er det udtrykkelig pålagt arbejdsgiverne at postere udbetalinger af skattefri rejse- og befordringsgodtgørelse på en særskilt konto for hver enkelt modtager.

Til nr. 4

Ved lov nr. 340 af 4. juni 1986 blev der gennemført en udvidelse af rentekontrolordningen, idet pengeinstitutter og realkreditinstitutter m.v. fra 1987 bl.a. skal indberette renteudgifter. Herefter vil det for skattemyndighederne være muligt at foretage en maskinel kontrol af renteudgifterne i selvangivelsen og at foretage en maskinel udsøgning af renteudgifter, der ikke er korrekte.

Som følge af lov nr. 698 af 17. oktober 1986 om afgift af renter af forbrugslån vil skattemyndighederne imidlertid have meget vanskeligt ved umiddelbart at vurdere, om visse typer af renteudgifter skal indgå i afgiftsgrundlaget som renteudgifter, hvoraf der skal svares renteaftgift.

Mindretallet er af den opfattelse, at den pågældende udlåner har de bedste forudsætninger for at oplyse, under hvilke vilkår og med hvilket formål de pågældende lån er ydet og dermed for at give sin vurdering til skattemyndighederne af, hvorvidt de pågældende renteudgifter er omfattet af renteaftgiften.

Udlåners oplysninger som foreslået vil efter mindretallets opfattelse medvirke til en betydelig lettelse af skattemyndighedernes kontrol med renteaftgiften.

Hagen Hagensen (KF) Collet (KF) Stetter (KF) Fogh Rasmussen (V)

Skrumsager Skau (V) Bente Juncker (CD) Damgaard Nielsen (FP)